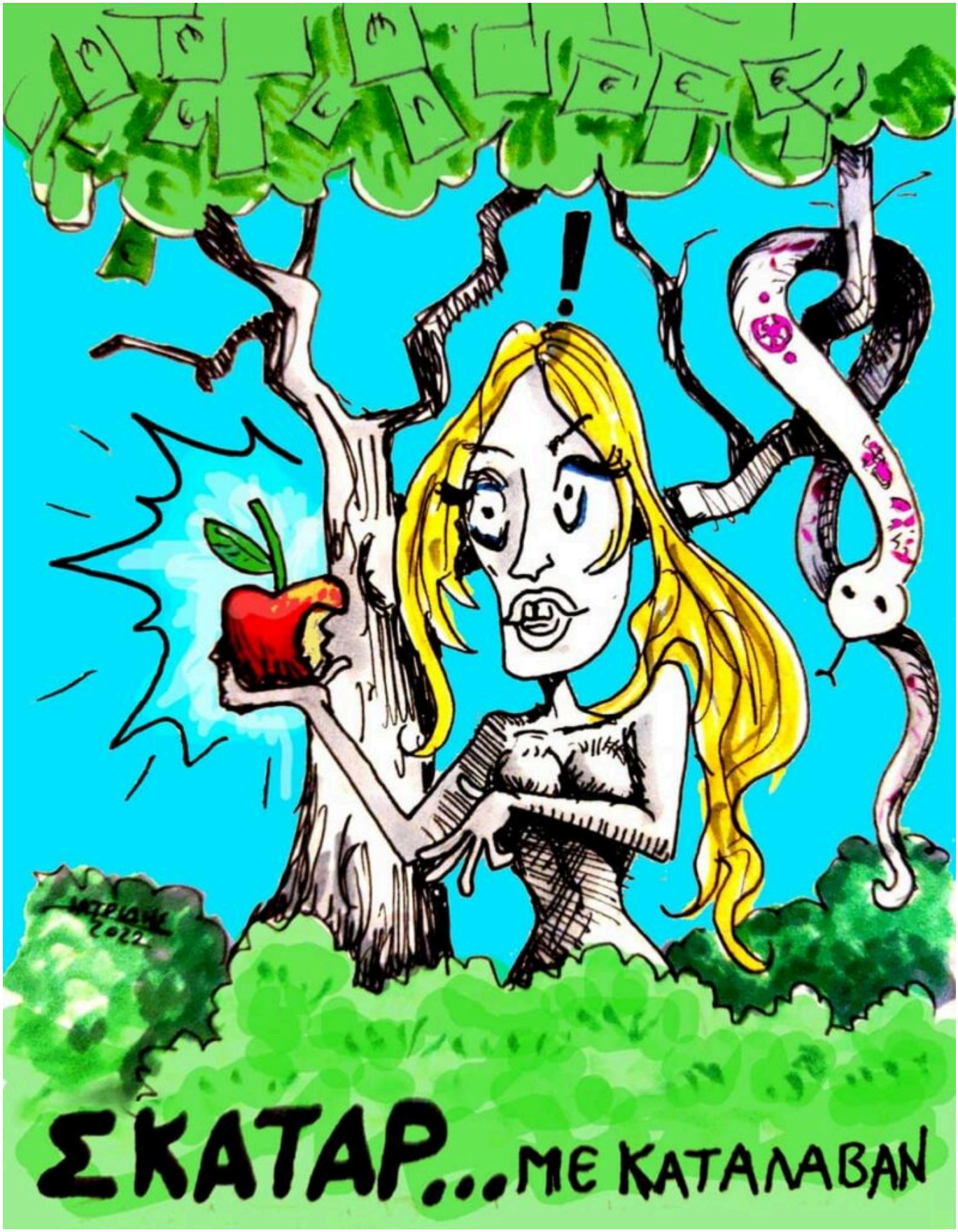
Ρεμπόμπο σμπαλιάτο

written by Σιόρα Λέντζω | 03.01.2023

Πο το Κατάρ τση φέρανε εφτα κανίστρες γρόσια,
Τά ‘καμε κρεβατόσκουτα, κουλούμωσε τη μπόρσα.

Μα σαν κοπέλα ορνηκιά, το μάτι δε τζη κλείνει,
εούτες οι συναλλαγές δεν ήτουνε για κείνη.

Την έλεγχε η συνείθηση, κλωνί να μη βαστήξει,
στέλνει λοιπό τον τάτα τση, να πα' να τα πελήσει.

Τα μπάβαρα ήτουνε βαριά, λουμπάγκο τονε πιένει,
η πολιτσία αρέβαρε πούτανε μιλημένη.

Και ο φλιμένος ο μπαμπάς με την καθάρια σκέψη,
μπαίνει αδίκως στη μπουζού, μπριχού τα επιστρέψει.

Για ειδέστε, ορέ, οι Έλληνες…λένε οι Ογρωπαίοι,
για τούτο εβουλιαξανε και τσού 'πνιξαν τα χρέη.

Το 'χει το ντιενέι τσου να βγάνουνε λαμόγια,
ρεγάλα να μαζώνουνε και να τα τρώνε χώρια.

Πείτε μου τώρα τί να πώ, και πώς να τσου μιλήσω,
αυτήν την παρεξηγηση παιδεύομαι να λύσω.

Αδίκως την κουτσούνα μας έχουνε βάλει στόχο,
μια κελεμπία έλαβε, εις το μαράζι πό 'χω.

Δεν ήξερε τι κουβαλουν του Σάχη οι βαλίτσες,
ούτε ποτέ της δέχτηκε από κανέναν μίζες.

Εάν δε με πιστεύετε, ακουστε το Φρατζεσκο,
που λυθηκε η γλώσσα του τόμου μπήκε στο φρέσκο.

Δελέγκου επαρατόρησε που χαθηκαν τα γρόσια,
για την τρεμούλα ρούμπωσε δυο τρία υπογλώσσια.

Ν' αθωωθεί εχάλεψε η τίμια Ευούλα,
και οι Γραικοί ας μείνουνε λαμόγια με τη βούλα.